

El calendari

IGNASI ROVIRO ALEMANY (*Universitat Ramon Llull*)

El calendari pot veure's almenys des de dues perspectives diferents. La primera, i és la que en els nostres debats surt més, és entendre el calendari com a còmput del temps: aquí, cada una de les cultures humanes té les seves pròpies formes i riques tradicions i és on podem veure el còmput del temps dels diversos rituals de les religions humanes.

Hi ha una segona manera d'entendre el calendari: com a expressió d'una diferència ontològica radicada al mateix cor del temps. És mostrar que el temps no és ontològicament idèntic a ell mateix, sinó que es produeixen replegaments i relaxacions en el seu si. Hi ha un temps més ple que un altre, hi ha un temps més relaxat i un altre de graduació de més intensitat. Hi ha un temps intens, ple de si mateix. Un temps que, en termes laics, es festeja a si mateix; és un temps de festa. O si utilitzem terminologia religiosa, és un temps de plena vivència profunda; és el temps de la litúrgia. Un temps ple, també, d'actes que manifesten i celebren aquesta vivència d'interioritat.

El calendari marca aquesta doble acció del temps. Un temps prosaic, que va passant i que no necessita ser recordat, i d'altra banda un temps on el temps es replega sobre si mateix i se celebra la vivència profunda. És un temps que retorna a si mateix. La necessitat del calendari és per marcar la cadència d'aquesta dualitat vital de dos tipus diferents de temps.